

آب و آینه

شماره ۵۵

ابراهیم محمودی

غزلیات سال ۱۳۹۸ هجری شمسی

آب و آینه

سروده: ابراهیم محمودی

ناشر: نشر امینان

طرح جلد: چهار میخ

نوبت چاپ: اول، ۱۴۰۰

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

لیتوگرافی: سحر، چاپ و صحافی: زندگی

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۷۷۳۲-۱۰-۸

قیمت: ۴۵،۰۰۰ تومان

حق چاپ محفوظ است.

فهرست نویسی پیش از انتشار کتابخانه‌ی ملی جمهوری اسلامی ایران

محمودی، ابراهیم، ۱۳۲۸ -

آب و آینه / سروده ابراهیم محمودی..

تهران: نشر امینان، ۱۴۰۰.

۱۷۶ ص.

978-622-7732-10-8

وضعیت فهرست نویسی: فیا

شعر فارسی -- قرن ۱۴

Persian poetry -- 20th century

PIR۸۲۰۳/۱۳۹۹

۸۱/۶۲ فا

۷۳۶۹۱۳۶ شماره کتابشناسی ملی:

نشانی ناشر: خیابان انقلاب، خیابان وحید نظری، بین فخر رازی و

دانشگاه، پلاک ۶۵، طبقه سوم، واحد ۷ تلفن: ۶۶۴۰۷۶۶۱-۶۶۴۰۶۷۶۰

nashreaminan@gmail.com

فکس: ۶۶۴۹۷۰۲۴

فهرست

- «تک سوار» / روزها پوسیده اند این جا، بهاری نیست نیست / ۱۱
- «خواب نوشین» / به یلدای دو چشمت داده ام، دست و دل و دین را / ۱۲
- «مادر شعر» / جرعه ها نوشیده ام من، از جنون خویشتن / ۱۳
- «مرغ عشق» / تبِ ترد غزل، بر جیمم و جانم لانه ها دارد / ۱۴
- «سر زنجیر» / سروها، زرد و زمیگیر شدند / ۱۵
- «بی هنر» / شاعران با یک نگاهش، گریه می ترسمی کنند / ۱۶
- «مرغ عشق» / امشب بیا به خانه ی من، ترک خواب کن / ۱۷
- «کویر تشنگی» / عطسه ی شب، می کند ما را خبر / ۱۸
- «دل خورشید» / از سر کویت نیفتادیم، در جای دگر / ۱۹
- «رموز پنهانی» / «شیله ی بانو» / غمی بر دلم لانه کرده است امشب / ۲۱
- «خامدست» / بیا آشنائی، بکارم دوباره / ۲۲
- «بوی خراسان» / کبوتران دعا رفته اند، سویی خراسان / ۲۳
- «شهر صاعقه» / بیا که عشق تو، دیوانه می کند ما را / ۲۵
- «شاهراه خراسان» / دوران انتظار به پایان رسیده است / ۲۶
- «سود و زیان» / امشب تو را چون جامی می، بر روی لب خواهم گرفت / ۲۷
- «دریا زاد» / داغ فرزند لبش بر دل، شرر افکنده است / ۲۸
- «دام» / افق چین می خورد این روزها، فرجام می خواهم / ۲۹
- «مانداب» / آسمان مندرس، مهتاب می خواهد شبی / ۳۰

- «عزلِ پاره پاره» / افطار می کنم، غزل نیمه کاره را / ۶۰
- «شاخ صنوبر» / زندان به شهر و ملک سکندر مکن مرا / ۶۱
- «آه آتشین» / جانم ترک گرفت ز تاریکی زمین / ۶۳
- «زبان آشنایی» / افق چین می خورد، فصل خزان آشنایی ها / ۶۴
- «در کمند» / اشک آسمانی را، همچو قند می نوشم / ۶۵
- «ارغوانی» / از مردمانِ سوگوارم، ارغوانی / ۶۶
- «صدای گلو» / جنون برداشتم از باده‌ی سرخ لبان تو / ۶۸
- «تنور آباد» / به پیشم برگ می ریزد ز سوی بادِ پاییزی / ۶۹
- «ارابه‌ها» / آشنایی کاشتم، بر سینه‌ی جانانه‌ها / ۷۰
- «دندان شب» / تو را چون جام می نوشم به وقتِ صبحِ هشیاران / ۷۱
- «فهمِ گایان» / انگشت‌های شب‌نمی ام، و نمی شود / ۷۲
- «خوره‌ی تر» / آسمان از همه‌ی دغدغه‌هایم سیر است / ۷۳
- «ماه کنعانی» / به یلدایِ دو چشم، می شوم امروز قربانی / ۷۴
- «شب‌نم چشم» / در روزهایِ مرده‌ی تقویم زاده‌ایم / ۷۵
- «شیر خدا» / امشب ز سوی یار، ندایی نمی رسد / ۷۶
- «دقایق زرد» / هوا پاییز و دلگیر است، امشب / ۷۷
- «مور و مار» / زخمِ تبر به ساقه‌ی بید و چنار شد / ۷۸
- «آواز گفتار» / از موج‌هایِ دغدغه، بیزار گشته‌ام / ۸۰
- «گل‌گریه» / «بیابان ملال» / «فره‌وروزن» / روزهایِ زد و شب‌ها همه بیمار افتاد / ۸۳
- «غزلِ شاهدانه» / در نرمخیزِ حادثه‌ها، بیکرانه‌ام / ۸۵
- «سرود آشنایی» / شبی آهسته می خواندم، سرود آشنایی را / ۸۶
- «کوچه‌ی پاکی» / خماریِ دغدغه دارم ز بد زبانی‌ها / ۸۷
- «باور شهید» / در بطنِ اضطراب و رذالت نشسته‌ایم / ۸۸
- «ادراک شب» / اندوهِ تنهایی مرا تا مرزِ شیدایی برَد / ۹۰
- «رگ بیان» / دخیلِ غربتِ خود را به آسمان بستم / ۹۱
- «همجوار» / بارِ سکوت می کشم و نازِ یار هم / ۹۲

- «پرچین» / نرمخیز نسیم، این شب‌ها / ۱۵۱
- «آتش‌زا» / مرا با خود ببر، ای صاحبِ اندیشه تا فردا / ۱۵۲
- «چوب‌گز» / ابرِ اجابت آمد و صحرا، پر آب کرد / ۱۵۳
- «اشکِ مادر» / زخمِ عطش را، آبِ باران گشته همسر / ۱۵۴
- «خیلِ غاز» / آب است آب، بر تنِ هلمند سرفراز / ۱۵۵
- «مملکتِ دشنه» / سرودها زرد و زمینگیر شدند اما بعد / ۱۵۶
- «بوتیمار» / پر از نفس شده، تنِ بوته‌ها به فصلِ بهار / ۱۵۷
- «مادرِ نوزاد» / رو عقیقِ سینه را آزاد کن / ۱۵۸
- «زخم‌های آسمانی» / آسمانی از حضور این جا، به بار آورده‌ایم / ۱۵۹
- «زمینگیر» / شب بی تو از تمامِ جهان، سیر می‌شوم / ۱۶۰
- «شبِ دلسرد» / عطشِ رنگِ است دریا، در غروبِ سردِ دلتنگی / ۱۶۱
- «خوابگاه» / یارانِ راستینِ بارِ بی‌راهه، راه رفتند / ۱۶۲
- «شب‌های نم‌گرفته» / خطوطِ سبزِ نگاهش، ربوده ذهن و زبانم / ۱۶۳
- «جنون» / باده‌ای سرخ تر از سرخیِ خونم دادند / ۱۶۴
- «اندامِ بهار» / پشتِ پا خورده‌یِ دردم به پشتِ دیوار / ۱۶۵
- «چشمِ انتظاری» / یک شب بیا به خلوتِ چشمِ انتظاری‌ام / ۱۶۶
- «ماهِ زخم‌گین» / گل‌زخم دارد این دلِ بی‌غم‌گسار من / ۱۶۷
- «روحِ سنگ» / شاعر شدم که گریه کنم در کنار تو / ۱۶۸
- «فصلِ انتظار» / بیا که نوشِ لب، فصلِ انتظار گذشت / ۱۶۹
- «ماه‌زاد» / بوسه می‌چینم من امشب، از لبِ مینای او / ۱۷۰
- «بازی‌نرد» / فکرِ مرا بچینید، در فصلِ خنده و درد / ۱۷۱
- «باری سکوت» / من در نگاهت گریه کردم یار برگرد / ۱۷۲
- «آنسوِ دنیا» / در پگاهان می‌روم تا آبِ دریا را بنوشم / ۱۷۳
- «شورِ حباب» / شورِ حباب و همه‌می موج و آتشم / ۱۷۴
- «ماه‌پیکر» / در غروبِ دلتنگی، ماه‌پیکرم آید / ۱۷۵